

Vidinské noviny

ročník XV | apríl 2021 | číslo 1 | zadarmo

VYNÁŠANIE MORENY je v škôlke dlhoročnou tradíciou

MORENICA KYSELÁ, ŠTYRI ROKY VISELA. NA PIATY JU STRHLI, DO POTOKA VRHLI.

Aj tento rok deti z materskej školy privítali jar tradičným zvykom. Najskôr si deti z veveričkovej triedy za pomoci pani učiteľky vyrobili Morenu. Základom slamenej bábky, ktorá symbolizuje bohyňu, boli dve drevené palice v tvare kríža, okolo ktorých omotali slamu a odeli ju do kroja. Všetky deti sa naučili riekanky, básne a piesne, príznačné pre tento obrad.

Keď nadišiel „deň D“ deti aj učiteľky sa obliekli do krojov. Škôlkari mali z tohto netradičného oblečenia veľkú radosť. Takto vyobliekaní a naradostení začali rituál „zimu vyženieme, teplo prinesieme“. „Pri-richtovanú“ Morenu chlapci niesli areálom materskej školy v sprievode a za spevu všetkých detí. Spev dopĺňali hrou na detských rytmických nástrojoch. Najväčší záujem si vyslúžil rapkáč. Zastavili sme sa na niekoľkých miestach, aby tento zvyk videli rodičia, ktorí to sledovali z diaľky. Deti Morene pred budovou ešte posledný raz zaspievali: „Morena, Morena, kde si prebývala...“ a po-

tom ju vyniesli na most, vyzliekli ju z kroja, zapálili a horiacu Morenu hodili do vody „ej plamenný, ujmí sa Moreny, zanes ju do mora, ďaleko od dediny“. Týmto zima symbolicky stratila svoju moc.

Deti prešli na školský dvor, tešili sa zo slniečka a pokračovali v jarných hrách, riekankách, tak trochu netradične – rytmizovali kamienkami. Jarné slniečko nás vypočulo a teraz už veríme, že jar k nám naozaj zavíta.

text: Renáta Gajdošíková, učiteľka MŠ

ÚSMEV SLNKA

Zas zem zalial zlatý dážď pri ceste, v sade i v záhradách. Štrbavé slnko k zubárovi beží, po zime nech mu zuby opraví.

Od zubára s úsmevom novým, doširoka usmiete svetom letí. Prihrieva, vyššie ide, tieň skrúti, krásu zemi zas prinavrúti.

Pohladí lúku i kvety zbudí, rýchlo zasa do sadu beží, odieť stromy šatom kvetu, dali by včielky veľa medu.

A zaraz lúčom na úl klope, vstávať včielky, jar už tu je, potôčik z ľadu vyslobodí, vlnkám hravosť prinavrúti.

Pamätá na stromy v lese, strasie sneh, čo ostal ešte, farbu vráti im zelenú, čo tak pristane len lesu.

Utrie lúčom si pot z čela, čo porobiť mu ešte treba, do oka padne mu brázda, chleba kde dorába gazda.

Pohladí lúčom zem úrodnú, strovu veky dáva čo národu, ohreje jej chladnú hrudu, bohatú by dala zas úrodu.

Pritom zhone veľa práce, zabudlo ono na spevavce, netreba ich po zime budiť, ohriať perie, strovu zmnožiť.

Vari slnku nik nedá rúško? Ľudstvo o túto krásu by prišlo. Ak zakryjeme slnku úsmev, nezakvitne nám žiadny kvet.

V úsmeve jarného slnka je život nový. Nádej, láska, želanie po i v pôstnom čase taký úsmev pre každé srdce.

Ján Tokár-Oravský

DOSŤ BOLO KAMIÓNOV VO VIDINEJ

Intenzita dopravy, hlavne tej nákladnej, ktorá prechádza cez našu obec, dlhodo- bo prekračuje hranice únosnosti. Cítíme to všetci. Kamióny znečisťujú ovzdušie, vnímame vyššiu prašnosť, hluk, ale aj otrasy, a to predovšetkým v objektoch v okolí Zvolenskej ulice. Žiaľ, už niekoľkokrát došlo k zrážke s chodcom, ide teda aj o otázku bezpečnosti.

Riešením by bolo čo najrýchlejšie preklasifikovanie cesty III/2666 – Zvolenská ulica na miestnu komunikáciu s vylúčením ťažkej tranzitnej dopravy v zastavanom území našej obce, čo opakovane žiadame už od roku 2017. To však závisí od návrhu územného plánu Lučenca.

Mesto Lučenec práve v týchto dňoch predložilo okresnému úradu správu o hodnotení návrhu strategického dokumentu „Územný plán mesta Lučenec – koncept variant A“ a „Územný plán mesta Lučenec – koncept variant B“.

Ani jeden z variantov však s preklasifikovaním Zvolenskej ulice na miestnu komunikáciu nepočíta. K dokumentu sme teda opakovane predložili stanovisko obce, v ktorom zdôvodňujeme naliehavú potrebu zmeny kategórie cesty.

Ďalej sme upozornili, že na Zvolenskej ulici na území obce je niekoľko mostných objektov a priepustov ponad vodné toky (Krivánsky potok). **Mostné objekty neboli dimenzované na súčasnú intenzitu nákladnej dopravy a sú v nevyhovujúcom stave. Z mosta na Zvolenskej ulici opadávajú kusy betónu, je viditeľne poškodený, premoká a nosná konštrukcia je obnažená. Ak by došlo k jeho uzavretiu, neúmerne by sa zvýšil dojazdový čas záchranných zložiek nielen do obce Vidiná, ale aj do ďalších častí okresu Lučenec.** (Znamenalo by to aj obchádzku napríklad do LC pre ľudí, ktorí tam chodia za prácou.)

Neustále počúvame sľuby, že keď budú postavené cesty R2, R7 a obchvat mesta, intenzita dopravy sa v obci zníži. Predpokladaný termín dostavy týchto ciest je až v roku „XY“ a my už viac nemôžeme a ani nechceme čakať. **Problém potrebujeme akútne riešiť a nie ho neustále odsúvať.** Z pozície vedenia obce robíme všetko, čo je v našich silách. Obrátili sme sa na Banskobystrický samosprávny kraj aj na Ministerstvo dopravy a výstavby SR. Verím, že naše požiadavky sa stretnú s pochopením, pretože vy, obyvatelia Vidinej, máte právo na bezpečný pohyb a na čisté a zdravé ovzdušie.

text: Ján Šupica, starosta obce

Smutné obrázky našej prírody

Je neuveriteľné, ako sa ľudia dokážu bezohľadne správať k prírode. Niektorí ľudia si pomýlili prírodu so smetiskom. S reštauráciou, kde po nich poupratuje personál. Odhodené plastové fľaše, plechovky, pneumatiky a stavebný odpad sa stali smutnou samozrejmosťou.

Našťastie sú aj ľudia, ktorým príroda nie je ľahostajná. Ostal som milo prekvapený, keď mi zazvonil telefón a partia mladých ľudí z Vidinej ma poprosila o vrecia na odpad. Rozhodli sa vyčistiť areál bývalej plynovej čerpacej stanice.

Obec Vidiná zorganizovala v sobotu 24. apríla akciu, kde sme spoločne vyčistili koryto Krivánskeho potoka. Zapojili sa deti z MŠ, mla-

dí a aj skôr narodení. Urobili sme aktivity, ktoré pomôžu prírode a zároveň sme spoločne strávili príjemné chvíle. Výsledkom našej snahy bolo 29 vriec vyzbieraného odpadu. Aj táto iniciatíva ma utvrdzuje v tom, že vo Vidinej žijú ľudia, ktorým nie je ich okolie a život ľahostajný. Touto cestou im ďakujem. Verím, že tento príklad budú nasledovať aj ostatní.

text: Ján Šupica, starosta obce

foto: Gabriela Gáborová

OZNAM O PLATENÍ POPLATKOV ZA DANE A SMETI

Vzhľadom k pretrvávajúcej pandemickej situácii a s cieľom vyjsť v ústrety vám občanom, obecný úrad oznamuje, že dochádza k zmene doručenia rozhodnutia o poplatku za komunálny odpad a daň z nehnuteľnosti.

- občania majú možnosť v úradných hodinách dostaviť sa osobne na obecný úrad a tak si splniť daňovú povinnosť,
- občania, ktorí si želajú zaslať rozhodnutie o poplatku za komunálny odpad a daň z nehnuteľnosti na e-mail, nás môžu kontaktovať na e-mail: spravcadane@vidina.sk, najneskôr do 10.mája 2021. Následne môžu poplatky zaplatiť bankovým prevodom.

Ostatným občanom budú od 10. mája 2021 doručované rozhodnutia o poplatku za komunálny odpad a daň z nehnuteľnosti do domácností. Touto cestou prosíme všetkých daňovníkov o ústretovosť a spoluprácu, aby si spoločnými silami túto povinnosť splnili čo najskôr.

MATERSKÁ ŠKOLA V NOVOM ŠATE

Prvého marca sa deti vrátili do nových priestorov zrekonštruovanej budovy materskej školy. Obnova bola zrealizovaná pomocou eurofondov. Materská škola prešla významnou komplexnou obnovou, výsledkom ktorej je zníženie energetickej náročnosti a bezbariérový prístup.

Energetické opatrenia boli zamerané na zateplenie obvodových stien, výmenu okien za okná s izolačným trojsklom. Zateplila sa strecha, vymenili sa zdroje osvetlenia, rekonštrukciou prešla predovšetkým kotolňa, nainštaloval sa systém núteného vetrania s rekuperáciou, tepelné čerpadlá, meranie a riadenie spotreby energie a vybudoval sa bezbariérový prístup. Týmto opatreniami sa dosiahne úspora energie na vykurovanie a prevádzku.

Obec Vidiná z vlastného rozpočtu uskutočnila rekonštrukciu rozvodov elektroinštalácie, výmenu radiátorov, toaliet, batérií, podláh vo vybraných miestnostiach a vymalovanie objektu. Prekvapenie nás čakalo v podobe starej, nefunkčnej a deravej kanalizácie. Výsledkom je zdravší a komfortnejší priestor pre výchovno-vzdelávací proces.

Ukončením realizácie aktivít projektu sa dosiahol zveladenie budovy materskej školy, ktorá reprezentuje budovu predškolskej výchovy na úrovni 21. storočia. Budova spĺňa najprísnejšie požiadavky na tepelno-technické parametre budov, znížili sa celkové náklady obce na jej údržbu, došlo tiež k vizuálnemu skrášleniu budovy, čo je vedľajším efektom odstránenia nedostatočných tepelných vlastností budovy.

Čerpanie európskych zdrojov je časovo mimoriadne náročné. Už v roku 2015 obec Vidiná pristúpila k príprave žiadosti na dotáciu, ktorej predchádzala príprava projektovej dokumentácie a stavebné konanie. Celý proces trval takmer 6 rokov, kde práve teraz prichádza na rad príprava žiadosti na vyúčtovanie a vypracovanie monitorovacích správ.

Obec Vidiná pripravuje rekonštrukciu kultúrneho domu. Nakoľko proces získavania eurofondov je mimoriadne zdĺhavý, časovo náročný, práce sme rozdelili do viacerých etáp a financovať ich budeme z obecných peňazí. V súčasnosti pripravujeme komplexnú projektovú dokumentáciu na rekon-

štrukciu vykurovacej sústavy kultúrneho domu. Následne príde na rad obnova elektroinštalácie a obnova toaliet spojená s ich rozšírením. Touto cestou ďakujem členom stavebnej komisie za aktívny prístup a konštruktívne riešenia pri prípravných prácach.

Obec Vidiná má zároveň rozpracované projekty na opravu chodníkov a miestnych komunikácií. Veríme, že tento proces prí-

prav úspešne ukončíme a pristúpime k samotnej realizácii prác. Dobrým príkladom spolupráce a dotiahnutia procesov nám je práve vynovená materská škola. Určite nezabúdame na bežný chod obce, tieto činnosti budeme naďalej vykonávať na doterajšej úrovni.

text: Ján Šupica, starosta obce

Sťahovanie z Gombičkova domov...

Materská škola vo Vidinej začala nový školský rok 2021/22 v priestoroch detského centra Gombičkovo, z dôvodu rekonštrukcie budovy materskej školy. Náhradné priestory boli veľmi pekné, nové a pre deti veľmi atraktívne – guľičky so šmýkačkou. Priestor sme rozdelili na dve triedy, oddelené paravánmi. Boli trochu menšie, na aké sme boli zvyknutí. Aktivity s deťmi sme robili v rovnakom čase, aby sme sa nerušili, a deti si to tam užívali. Ako náhradné priestory materskej školy boli výborné, bolo to dobré rozhodnutie zriaďovateľa.

V novom roku sme sa mali sťahovať, ale počas rekonštrukcie sa vyskytli komplikácie s odpadom. To nás zdržalo a sťahovanie oddialilo. V budove sa od jej vzniku veľa toho nemodernizovalo. Zistilo sa, že niekde v potrubí presakuje voda. Začalo sa s výkopovými prácami a postupne sme nachádzali viac a viac závad. To už sa nedalo riešiť len výmenou jednej rúry. Museli sa úplne rozkopáť záchody a umyvárka na prízemí. To znamenalo obiť obkladačky, dlažbu v obidvoch miestnostiach, opraviť kanalizáciu, vymeniť rúry a bolo nutné osadiť nové záchodové misy, nové obkladačky, dlažbu a vodovodné kohútiky. Pre nás to bola veľká radosť, pre zriaďovateľa neočakávaný zásah do rozpočtu. Sme veľmi vďační tomuto ústretovému riešeniu zo strany obce.

Sťahovanie mohlo začať. Koniec februára bol teda veľmi hektický, pretože sme museli sťahovať za plnej prevádzky. Materská škola bola zatvorená iba jeden deň v piatok, kedy sme všetci, čo mali ruky, nohy, pomáhali sťahovať. Celý personál materskej školy, pracovníci obecného úradu, vedenie obce spolu s poslancami. Bolo to veľmi náročné za jeden deň pripraviť celú budovu - triedy, spálne, chodby na príchod drobcov v pondelok. Dokázali sme to, hoci posledné

úpravy boli večer o 21.00 hodine. Touto cestou sa chcem veľmi pekne poďakovať za úžasnú snahu a prácu všetkým spomínaným ľuďom – učiteľkám, kuchárkam, školníčke, zamestnancom obecného úradu, starostovi a poslancom. Myslím si, že kde sa stretnú ľudia, ktorí radi urobia niečo pre druhých, ako táto partia, tak to dopadne výborne. Vďaka takýmto úžasným ľuďom sme mohli 1.3.2021 privítať naše detičky v „staronovej“ materskej škole.

Ešte chceme upraviť okolie, záhradu a ihrisko, aby sa deti cítili výborne a spokojne aj vonku. Pri úpravách sa tešíme na spoluprácu s rodičmi a deťmi, kde sa môžeme aj bližšie spoznávať. Verím, že naša materská škola, zameraná environmentálne, na ľudové tradície a folklór, bude v novom šate pracovať ako hodinky.

text: Marcela Janštová, riaditeľka

AKO SME U NÁS OSLÁVILI DEŇ VODY

**Voda je tekutina vzácna, a vôbec nie lacná.
Keď ňou šetríme, vodné zdroje chránime!**

V našej materskej škole sme v pondelok 22. marca oslávili Deň vody. V tento deň si všetky deti s pani učiteľkami obliekli modré tričká. Spoločným tvorením, ochutnávaním a pokusmi sa deti dozvedeli všeličo o tejto vzácnej tekutine. Rozprávali sa o význame a dôležitosti vody pre život na Zemi. Spoznávali prostredie, kde všade sa voda

nachádza, určovali prírodné javy v podobe kolobehu vody.

Aj týmto dňom sme sa opäť presvedčili, že „**VODA JE ŽIVOT**“ a nevyhnutne patrí k našej každodennej existencii.

text: Tamara Kubišová, učiteľka MŠ

21. marec bol vyhlásený ako Svetový deň Downovho syndrómu. Tento deň dáva príležitosť oboznámiť spoločnosť a zvyšovať povedomie o Downovom syndróme. Poukázať na problémy ľudí s touto danosťou, ale aj na ich šikovnosť a talent rozdávať radosť vo svojom okolí. Od roku 2006 si tento deň pripomína viac ako 65 krajín sveta a to vrátane Slovenska.

Pri tejto príležitosti sa aj naša Materská škola zapojila do kampane „**Ponožková výzva**“. Na každú nôžku sme si dali v piatok 19. marca 2021 inú ponožku. Symbolom rozdielnych ponožiek sme podporili heslo „**Byť odlišný je normálne**“.

text: Tamara Kubišová, učiteľka MŠ

VYNÁŠANIE MORENY

je v škôlke dlhoročnou tradíciou

pokračovanie zo strany č.1

Vynášanie a pálenie Moreny je starodávny obrad. Sprievod niesol Morenu za zvukov spevu na kvetnú nedeľu (podľa niektorých údajov na Smrtnú nedeľu) cez dedinu, aby ju na jej konci zapálil a hodil do vody. Najčastejšie sa Morena hádzala do vody z mosta alebo zo skaly. S odplavením horiacej Moreny mala odísť zima a všetko zlé. Prvé zmienky o pálení Moreny môžeme nájsť už v 14. storočí.

Pre starých Slovanov bola Morena bohyňou zimy a smrti, ktorej vláda sa začínala na „dušičky“ a končila na jar. Hovorí sa, že ak niekedy býva jeseň chladná, tak to si už Morena pýta svoju moc. Niektoré pramene hovoria, že je dcérou Lady, iné, že

je dcérou bohyne Mokoši. Peter Kuzmišin vo svojom článku „Bohovia starých Slovanov“ uvádza, že Morene – kráľovnej zimy a ľadu je zasvätený diamant, zo stromov smrek, z rastlín blen a zo zvierat vrana a krkavec. Jej symbolom je vybielená lebka,

svieca či lampa.

Mohli by sme predpokladať, že táto bohyňa bola zobrazovaná ako vetchá zlá starena, ale nie je to tak. Morena, prinášajúca zimu, smrť a častokrát aj choroby, bola zobrazovaná ako krásna žena s dlhými čiernymi

vlasmi. Hoci bola krásna, jej srdce bolo studené ako ľad. Mohol sa Hans Christian Andersen inšpirovať v rozprávke o Snehovej kráľovnej krásnou, ale chladnou Morenou?

text: Renáta Gajdošíková, učiteľka MŠ

Materská škola v premenách času

Rok 1958, učiteľky E.Macková, Ema Grúnová, kuchárka Margita Belková.

Už v roku 1891 uhorský zákon ukladal povinnosť školskej dochádzky deťom vo veku od 3 do 6 rokov, ak rodina nevie zabezpečiť potrebnú výchovu detí doma. Obec na tento účel zriadila v kaštieli detskú opatrovňu. Detské opatrovne patrili do školskej sústavy a ich správu zabezpečilo Ministerstvo sociálnej starostlivosti.

Keď veľkomožná pani Asbóthová zomrela v roku 1940, do Misijného domu prišli rehoľné sestry. Bolo ich päť alebo šesť a vo Vidinej pôsobili približne do roku 1947. Predstavená sestra Cecília bola ošetrovatelkou, kuchyňu mala na starosti sestra Agnesa, škôlku sestry Paula a Lukasa. Pre škôlku bola zriadená veľká miestnosť a bola plná detí. Rodičia priniesli deti ráno okolo deviatej a poobede okolo tretej si po nich prišli. Deti vo veku 3 – 6 rokov nemali stravu, ani tam nespali. Dostali len niečo príležitostné pred obedom a najedli sa až doma. Sestry ich učili, **chodili s nimi na prechádzky**, venovali im svoj čas. 23. marca 1947 Poverenie školského zrušilo vo Vidinej detskú opatrovňu.

Zriadenie materskej školy

Na požiadanie Miestneho národného výboru vo Vidinej Kraj-

Rok 1969, učiteľky Ida Hudecová a Klára Machavová.

Otvorenie detskej opatrovne

(1940 – 1947)

„Prvú materskú školu založili v kláštore. Viedli ju rehoľné sestričky a bolo ich päť alebo šesť.“

Emília Nociarová

ský národný výbor, referát pre školstvo a osvetu povolil zriadiť u nás detskú škôlku. Za výpomocnú učiteľku bola dňom 10. decembra 1949 ustanovená Emma Straková z Uhorského. S vyučovaním sa začalo 3. januára 1950 v miestnosti roľníckej školy s 30 deťmi. Materská škola bola zriadená v miestnostiach roľníckej školy pri starom kultúrnom dome. Pozostávala z herne, zo spálne, šatne, ku-

chyne, umývárky a príručného skladu.

Koniec starej škôlky

V roku 1966 vznikol v materskej škole požiar. Pani riaditeľka Bočkayová bola 26. marca s deťmi na vychádzke, keď od komína začala horieť strecha. Situáciu zachránila učiteľka Langová. Zavolala hasičov, ktorí pod vedením A. Bakšu oheň uhasili. Hmotné škody na zariadení nevznikli, ale budova bola vyradená z prevádzky. Predseda MNV p. Kucej zariadil presťahovanie MŠ do kultúrnej miestnosti Strednej poľnohospodárskej technickej školy vo Vidinej – do Misijného domu. Poľnohospodárska škola bola v likvidácii, preto MŠ dostala miestnosti potrebné na svoju prevádzku.

Rastie obec, rastie aj škôlka

V školskom roku 1968/69 bola škôlka jednotriedna a navštevovalo ju 30 detí. Obec Vidiná sa rozrastala, vznikali nové ulice a počet

detí v predškolskom veku stúpala. Riaditeľstvo MŠ požiadalo MNV o pridelenie ďalších miestností pre zriadenie druhej triedy. Na jeseň 1969 bola vykonaná generálna oprava interiéru budovy. Od septembra 1970 MŠ rozširuje svoje kapacity a stáva sa dvojtriednou, v staršej skupine je 30 detí, v mladšej 20 s osobitnou triedou, spálňou, šatňou.

Zub času poznačil aj opustený Misijný dom. Na budove kaštiela rozobrali strechu. Do miestnosti škôlky veľmi zatekalo, čo spôsobilo nepríjemný zápach. Vlhké miesta boli napadnuté plesňou. Riešením bola montovaná stavba dvojtriednej materskej školy. Dielce na stavbu doviezli z Bučiny Zvolen v januári 1975. **S výstavbou škôlky začala obec v septembri pri budove základnej školy. Pri tejto akcii pomáhali miestne učiteľky organizovaním brigád pre rodičov tých detí, ktoré navštevovali v tom období MŠ. Nová MŠ bola odovzdaná do užívania v marci 1978. Priestory škôlky aj okolie**

Škôlkári v roku 1985.

1940

23. marec 1947

1. september 1948

1949

marec 1966

september 1970

september 1975

marec 1978

september 1983

2004

2006

august 2020

– marec 2021

začiatok činnosti detskej opatrovne v Misijnom dome

zrušenie detskej opatrovne

detská opatrovňa premenovaná na materskú školu

zriadenie materskej školy v roľníckej škole pri starom kultúrnom dome

presťahovanie do Misijného domu, do kultúrnej miestnosti Strednej

poľnohospodárskej technickej školy

materská škola je dvojtriedna

začiatok výstavby novej montovanej materskej školy na Školskej ulici

montovaná materská škola odovzdaná do užívania

materská škola s trojtriednou prevádzkou

sťahovanie do bývalej evanjelickej a.v. školy

sťahovanie do budovy Základnej školy na Riečnej ulici, materská škola

dostáva názov „U veveričky“

komplexná rekonštrukcia budovy materskej školy, presťahovanie do

detského centra „Gombičkovo“ na poschodí potravín ABC

boli brigádnicky upravené s pomocou rodičov.

Rok 1980 bol v znamení československej spartakiády. Pod vedením riaditeľky I. Pauerovej v **MŠ spolu s deťmi nacvičovalo aj sedem rodičov. Hromadné vystúpenie sa uskutočnilo** 1. júna na okresnej spartakiáde na ihrisku *Strojár* v Lučenci. Bola to zároveň aj oslava sviatku MDD.

Obec Vidiná sa naďalej rozrastala, a tak aj škôlka sa rozrástla od 1. septembra 1983 na troj – triednu (mladšia skupina 20, stredná 22, najstaršia 27, spolu 69 detí). Čs. spartakiáda sa uskutočnila aj v roku 1985, osem rodičov s deťmi nacvičovali pod vedením učiteľky L. Nemčekovej **a tiež mali vystúpenie na štadióne v Lučenci.**

Peknou dobrovoľníckou aktivitou dali o sebe vedieť aj miestni požiarnici zo Základnej organizácie Zväzu požiarnickej ochrany Vidiná (ZO ZPO), ktorí zorganizovali vo februári 1985 a 1986 detský karneval pre deti základnej a materskej školy.

text: Marián Jeleň

zdroj: Kronika MŠ vo Vidinej

„Odvzdal som vám totiž predovšetkým, čo som aj sám prijal, že Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písma a bol pochovaný a v tretej deň bol vzkriesený podľa Písma, i ukázal sa Kéfasovi, potom dvanástim.“ (1 Kor 15, 3 – 5)

Milí bratia a sestry v Kristu Pánu, vážení občania!

Apoštol Pavel v uvedených biblických slovách oznamuje, že prijal správu o Ježišom vzkriesení. Prijal, to znamená, že tomu úplne uveril. Celým svojim srdcom a dušou uveril, že Ježiš Kristus bol najprv usmrtený a potom znovu získal život. Trochu zvláštna správa, lebo niečomu takému uveriť si vyžadovalo veľkú vieru. Veď kedy sa stalo, že mŕtvy by znovu žili? Kto by len dokázal premôcť silu smrti? Nikto z ľudí. Apoštol Pavla správa o vzkriesení úplne zmenila. Na hlavnom mieste v jeho živote boli hodnoty ako viera v Pána Ježiša, viera v lásku, dobro, nádej alebo milosrdenstvo. Apoštol Pavel napriek mnohým ťažkostiam a trápeniam videl budúcnosť. Nie hrozivú, ale šťastnú. Ešte aj vo chvíľach, keď mu vyhasínal život, videl nebeskú bránu a Ježiša s otvorenou náručou.

Bratia a sestry, pred niekoľkými dňami sme si pripomínali

vzácnu udalosť, kedy Pán Ježiš najprv umrel na kríži, potom Ho uložili do malej jaskyne, napokon však vstal z mŕtvych. A uvedený biblický citát dopĺňa, že Pán Ježiš neostal v utajení, ale ukázal sa postupne viacerým bratom a sestrám vo viere. Stovky ľudí videlo na vlastné oči, že Ježiš Kristus naozaj porazil nielen smrť, ale aj nešťastie, zúfalstvo, hriech a napokon aj samotného diabla. Áno, toto všetko sme si pripomínali počas týchto dní. A už druhýkrát vo svojich izbách, bez účasti na službách Božích. Nepotešila nás táto skutočnosť, ale na druhej strane sme plne chápali, že občas si situácia vyžaduje aj takéto riešenia. Jednu vec sme si však mohli všimnúť. Božie slovo, milosrdenstvo a láska prichádzajú aj vtedy, keď myslíme na Pána Ježiša v kruhu svojich najbližších alebo aj osamote vo svojej izbičke. Slovo Božie je tak mocné, že prenikne aj cez pan-

demické opatrenia a prichádza do nášho srdca. Pri čítaní Biblie alebo modlení z modlitebnej knižky. Veríme však, že na budúci rok budeme sláviť Ježišovo vzkriesenie v spoločenstve veriacich bratov a sestier.

Posolstvo apoštola Pavla je dodnes živé. Nielen on, ale aj my hlásame do sveta, že Ježiš žije. Zomrel síce na kríži, ale vo veľkonočné ráno opäť ožil. Táto zvesť nám prináša nádej. Sú chvíle, kedy máme pocit, že naša nádej zomiera. Prichádzajú čierne mraky, ktorých sa priam desíme. Áno, báť sa môžeme. Na strach máme právo. Na druhej strane si však vždy spomeňme, že aj vo Veľký piatok všetka nádej sveta takmer vyhasla. Nevyhasla však úplne. Bol tu Pán Boh, ktorý maličký plamienok opäť rozfúkol vo veľký oheň. A ten istý Pán Boh vždy zasiahne v pravú chvíľu v našom živote. Rozfúka oblaky a vyjde slnko nádeje. Toto je posolstvo Veľkej noci.

Nech teda každý deň víťazí Božia láska vo vašich srdciach.

text: Michal Gubo, evanjelický a.v. farár

VELKONOČNÝ PRÍHOVOR

Význam Veľkej noci

Už druhý rok slávime Veľkú noc poznačenú veľkými obmedzeniami. V súvislosti s tým sa niekedy objavujú otázky, aký význam má Veľká noc pre nás; či má zmysel ju sláviť a pod. Zamyslime sa preto nad významom Veľkej noci vo svetle udalosti zmŕtvychvstania Ježiša Krista v súvislosti s tým, čo prežívame v súčasnosti. O Kristovom zmŕtvychvstani nám zanechali svedectvá jeho učeníci. Keď boli dvaja z nich, Peter a Ján, uväznení a predstavení Židov im dali príkaz, že nesmú hovoriť ani učiť v Ježišom mene, Peter a Ján odpovedali: „... my nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.“ Takúto odpoveď dali vtedajším predstaviteľom moci tí, ktorí sa ešte pred niekoľkými dňami skrývali z obavy o svoje životy. Čo spôsobilo takú veľkú zmenu v ich správaní? Iste to nebolo nejaký prelud, ako sa to niektorí snažia vysvetliť. Veď preludu nepodliehajú ľudia nachádzajúci sa na rôznych miestach, pričom o zjaveniach zmŕtvychvstalého Ježiša svedčia rôzni ľudia nachádzajúci sa na rôznych miestach.

Pre lepšie pochopenie toho, ako zmŕtvychvstalý Kristus zmenil život svojich učeníkov, keď

sa s nimi stretol, si pripomeňme jeho stretnutie s dvoma učeníkmi na ich ceste z Jeruzalema do Emauz. Títo učeníci odchádzali z Jeruzalema, kde boli svedkami Ježišovho umučenia a smrti, smutní a sklamaní z toho, čo sa stalo. Cestou sa k nim pripojil Ježiš, ale oni ho nespoznali. Na jeho otázku, o čom sa rozprávajú, začnú hovoriť o tom, čo sa stalo s Ježišom, o tom, ako sa ich bolestne dotkla jeho smrť na kríži, ale vyjadrujú aj svoje znechutenie a sklamanie z toho, že sa nespĺnila Ježišova predpoveď o jeho zmŕtvychvstani. Ježiš ich trepezlivo počúva. Vie, že potrebujú vyjadriť to, čo je v ich vnútri, aby potom mohol uzdraviť ich srdcia. To je jeden z odkazov Veľkej noci: že Ježiš je pripravený počúvať nás a my mu môžeme otvoriť svoje srdcia a dať mu tak priestor, aby uzdravil naše vnútorné zranenia.

Potom ako učeníci otvorili svoje vnútro Ježišovi, začína im hovoriť o zmysle svojho utrpenia a postupne nahrádza ich negatívne pocity nádejou nového života. Sami to neskôr opísali slovami: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ Tak svetlo poznania a s ním aj sám Zmŕtvychvstalý vstupuje do ich srdca. Až napokon v cudzincovi, ktorý ich sprevádza spoznajú Ježiša Krista. Vtedy im zmizne z očí. Už ho nepotrebujú vidieť

a počúvať, lebo ho majú vo svojich srdciach. A s ním aj nový život, ktorý vyhnal tieň smrti ovládajúce ich vnútro po Ježišovom ukrižovaní a pochovaní. Teraz, plní života a nádeje, hneď sa vydávajú na cestu do Jeruzalema, aby tam s nadšením porozprávali, čo sa im stalo cestou do Emauz, a ako spoznali Ježiša. Toto je najdôležitejší odkaz Veľkej noci: zmŕtvychvstalý Kristus premohol smrť, a aj tým, ktorí v neho uveria, ponúka víťazstvo svetla nad tmou, života nad smrťou.

Doba, ktorú prežívame, je náročná. Či sa nám to páči alebo nie, musíme znášať rôzne ťažkosti a obmedzenia. To neraz naplní naše vnútro znechutením, smútkom, hnevom alebo pocitom osamelosti. Záleží na nás, čo urobíme s týmito tieňmi v našom vnútri, so zraneniami našich srdca. Dovolíme, aby nás ničili, alebo sa s nimi zveríme tomu, ktorého utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie dávajú zmysel aj našim problémom, a ktorého zmŕtvychvstanie ponúka aj nám nový život? Skúsme si zobrať príklad z emauzských učeníkov. Hovorme s Ježišom o tom, čo prežívame a prijmime od neho nádej nového života, silu prekonávať problémy a napokon zvíťaziť nad zlom, ktoré nás zraňuje.

text: Emil Králik SVD

ZÁPIS DETÍ

do Materskej
školy
vo Vidinej

Od 1. – 30. mája 2021

*Budúci škôlkari,
tešíme sa na Vás.
Podrobnosti o zápise
na www.vidina.sk*

SODB 2±21 **SČÍTANIE
OBYVATEĽOV,
DOMOV A BYTOV**

Samosčítanie obyvateľov sa skončilo dňa 31. marca 2021. V našej obci sa samosčítalo 89,9 % obyvateľov. Nesčítaných obyvateľov obce ostalo 10,1%.

Ak ste digitálne vylúčení (bez internetu, seniori) alebo ste sa nemohli sčítať sami ani s pomocou blízkej osoby, využite službu asistovaného sčítania.

Dátum začatia dosčítavania na zabezpečenie asistovaného sčítania je stanovený na pondelok 3. mája 2021 v trvaní do nedele 13. júna 2021.

Počas asistovaného sčítania sa môžete sčítať na kontaktnom mieste v obci na Obecnom úrade, kde Vám so sčítaním pomôže stacionárny asistent alebo použijete počítač na kontaktnom mieste a sčítate sa sami, alebo budete môcť počas asistovaného sčítania telefonicky požiadať o mobilného asistenta, ktorý Vás navštívi a sčíta Vás.

Každý mobilný asistent sčítania sa bude preukazovať preukazom asistenta sčítania.

Povinnosť sčítať sa, majú všetci obyvatelia SR, ktorí majú trvalý, prechodný alebo tolerovaný pobyt. Tiež občan Európskej únie, ktorý má na území SR tolerovaný pobyt.

Informácie týkajúce sa sčítania obyvateľov môže verejnosť získať každý deň v čase od 8:00 do 20:00 na telefónnom čísle 02/20 92 49 19.

Upozornenie na podvodníkov, ktorí zneužívajú sčítanie obyvateľov.

V súvislosti so sčítaním obyvateľov a v rámci preventívnych opatrení zameraných na ochranu seniorov upozorňujeme občanov na možné podvodné konania osôb, ktoré môžu chcieť túto situáciu využiť vo svoj prospech.

text: *Emília Gajdošová*

Prosba

Buď so mnou život ešte chvíľku, neodchádzaj, keď stromy kvitnú. Vtáčiky svoje krásne piesne pejú, stromy kvetom na nás sa smejú.

Buď so mnou život ešte chvíľku, neutekaj, plúca moje už nevládzu. Nohy, tie vybehali sa za mladi, teraz ak spravia pár krokov sú radi.

Buď so mnou život ešte chvíľku, na kus reči sadnime si na lavičku, spomnúť, keď bežali sme o preteky, nenáhlil si sa, no stíhal si aj vtedy.

Buď so mnou život ešte chvíľku, ubeháš ma, hoc sadneš aj na lavičku. Srdce, čo ľúbilo, už bije potichúčku, nepamätá ľúbosť, no bije stále pre lásku.

Buď so mnou život ešte chvíľku, máš toho veľa, no nájdi si minútku. Uznávam, ja premrhal som hodiny, mladosť vrela, že život to zariadi.

Buď so mnou život ešte chvíľku, neraz v žití aj vyznával som ti lásku. Teraz aj ústa ťažšie hľadajú slová, miesto teba tlačí sa, vieš ktorá.

Ján Tokár-Oravský